

University of Groningen

Annotatie bij Voorzieningenrechter Rb. Rotterdam, LJN

Vols, M.

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2009

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Vols, M., (2009). *Annotatie bij Voorzieningenrechter Rb. Rotterdam, LJN: BH2366 (Tijdelijk huisverbod)*, jan 03, 0001.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Trefwoorden

Tijdelijk huisverbod
Verlenging huisverbod
Daderhulp

Domein

Burger bestuur, Openbare orde en Veiligheid

Subdomein

Bijzondere wetten

JG-nummer

JG 09.0032

Kern

De voorzieningenrechter betreft bij de beoordeling van een (verlengd) huisverbod ook feiten en omstandigheden die zich hebben voorgedaan na het opleggen van dat huisverbod.

Essentie:

Ondanks het foutief invullen van het standaard risicotaxatie-instrument blijft het besluit tot oplegging van een huisverbod in stand. De burgemeester kon in redelijkheid besluiten tot verlenging van het huisverbod. De voorzieningenrechter vernietigt dat besluit echter omdat [verzoeker] naderhand hulp heeft aanvaard en mede daardoor onvoldoende concrete feiten en omstandigheden zijn gebleken op grond waarvan kan worden geconcludeerd dat sprake is van een toenemende geweldsdreiging.

Instantie

Voorzieningenrechter Rb. Rotterdam KG RK 09-276

Datum

5 februari 2009

Partijen

Uitspraak van de voorzieningenrechter van de voorzieningenrechter Rotterdam op het verzoek om voorlopige voorziening in het geding tussen [verzoeker] en de burgemeester van de gemeente Capelle aan de IJssel.

Wet en artikelen

Wet tijdelijk huisverbod, artt. 2, 9
Awb, artt. 3:2, 3:4, 3:46

Samenvatting

De burgemeester van Capelle aan de IJssel heeft op 21 januari 2009 [verzoeker] een huisverbod opgelegd geldend van 21 januari 2009 tot 31 januari 2009. Vervolgens heeft de burgemeester dit verbod op 30 januari 2009 verlengd met een aansluitende periode van achttien dagen. [Verzoeker] heeft tegen beide besluiten beroep ingesteld en verzocht om een voorlopige voorziening.

Op grond van artikel 2 lid 1 Wet tijdelijk huisverbod (hierna Wth) kan de burgemeester een huisverbod opleggen indien uit feiten of omstandigheden blijkt dat [verzoekers] aanwezigheid in de woning ernstig en onmiddellijk gevaar oplevert voor de veiligheid van één of meer personen die met hem in de woning wonen of daarin anders dan incidenteel verblijven of indien op grond van feiten of omstandigheden een ernstig vermoeden van dit gevaar bestaat.

[Verzoeker] stelt dat de door artikel 2 lid 1 Wth vereiste omstandigheden en feiten niet bestaan. Daarnaast is het Risicotaxatie-instrument Huiselijk Geweld (hierna RiHG) niet correct ingevuld. Het besluit van 21 januari 2009 is daarmee in strijd met artikel 2 Wth en de artikelen 3:46, 3:2 en 3:4 van de Awb.

De voorzieningenrechter stelt dat, ook wanneer het RiHG onjuist zou zijn ingevuld, voldoende komt vast te staan dat sprake is geweest van (een dreiging van) huiselijk geweld door [verzoeker] als bedoeld in artikel 2 Wth.

[Verzoeker] stelt dat het verlengingsbesluit van 30 januari 2009 in strijd is met de artikelen 3:46 en 3:4 Awb. De motivering dat de aanvraag van een echtscheiding door [verzoekers] vrouw leidt tot ernstig en onmiddellijk gevaar (dan wel een vermoeden daarvan) is ondeugdelijk. Bovendien stelt [verzoeker] dat de burgemeester zich onvoldoende heeft ingespannen om hulp aan hem tot stand te brengen, terwijl hij bereid was hulp te aanvaarden.

De voorzieningenrechter oordeelt dat het verlengingsbesluit voldoende is gemotiveerd en dat de burgemeester zich voldoende heeft ingespannen. Een gemeenteambtenaar heeft eenmalig contact gehad met [verzoeker] omtrent hulpverlening. Daarna was [verzoeker] telefonisch niet bereikbaar. De voorzieningenrechter stelt dat de burgemeester in redelijkheid kon besluiten het huisverbod te verlengen.

Desalniettemin kan het verlengde huisverbod niet in stand blijven. [Verzoeker] is op 4 februari 2009 begonnen met een therapie bij een hulpverleningsinstantie. De voorzieningenrechter stelt dat het huisverbod niet is bedoeld om de periode te overbruggen tot aan de behandeling van de voorlopige voorzieningen in het kader van de echtscheiding. Daarnaast stelt de voorzieningenrechter dat, mede gezien het feit dat [verzoeker] hulp heeft aanvaard, onvoldoende concrete feiten en omstandigheden zijn gebleken op grond waarvan kan worden geconcludeerd dat sprake is van een toenemende geweldsdreiging als gevolg van de in gang gezette echtscheiding.

Het besluit van 30 januari 2009 wordt vernietigd. (MV)

Noot:

1. Op 1 januari 2009 is de Wet tijdelijk huisverbod in werking getreden. Het daarmee geïntroduceerde bestuursrechtelijke huisverbod is een aanvulling op de reeds bestaande privaatrechtelijke en strafrechtelijke straat- en contactverboden (zie B. Beke & J. Rullens, *Wet tijdelijk huisverbod. Een handreiking voor de burgemeester*, Ministerie van Binnenlandse Zaken 2008, pp. 9-11). De overheidswebsite www.huisverbod.nl meldt op 10 maart 2009 dat reeds 154 huisverboden zijn opgelegd. 51 van deze huisverboden zijn verlengd. Geschat wordt dat ongeveer 1000 huisverboden per jaar zullen worden opgelegd.

2. Opvallend is dat de burgemeester de bevoegdheid heeft gekregen om iemand, van wie een ernstige dreiging van huiselijk geweld uitgaat, voor een periode van tien dagen een huisverbod op te leggen. Waar de burgemeester normaal gesproken de taak heeft om de openbare orde te handhaven, gaat het hier om ingrijpen in huiselijke situaties. Volgens de regering sluit de bevoegdheid goed aan bij de gezagsuitoefening van de burgemeester over de politie in het kader van de hulpverleningstaak. De burgemeester heeft, ex artikel 3 Wth, wel de bevoegdheid om een hulpofficier van justitie te mandateren om een huisverbod op te leggen (zie J.L.M. Janse & T.C. Borman, 'De Wet tijdelijk huisverbod', *Ars Aequi* 2009 nr. 1, pp. 62-64).

3. De bezwaarschriftprocedure is in artikel 6 lid 1 Wth uitgesloten. Belanghebbenden dienen rechtstreek beroep in te stellen bij de Rechtbank. In de gepubliceerde jurisprudentie zijn reeds een tiental rechterlijke uitspraken omtrent het huisverbod te vinden. Onderliggende zaak is één van de zaken waarbij het besluit tot (verlenging) van het huisverbod de rechterlijke toets niet doorstaat (zie bijvoorbeeld ook Rb. 's-Hertogenbosch 22 januari 2009, *LJN*: BH0655).

4. In deze zaak uit Capelle aan de IJssel wordt geklaagd dat de standaard risicotaxatie-instrument niet correct is ingevuld. In andere zaken is ook sprake van een onjuist gebruik van de zogenaamde RiHG. In onderliggende en de andere gepubliceerde uitspraken is dit onzorgvuldige gebruik geen reden om een voorlopige voorziening te treffen of het huisverbod te vernietigen (zie Rb. 's-Gravenhage 18 februari 2009, *LJN*: BH5448; Rb. Almelo 13 maart 2003, *LJN*: BH6166).

5. De voorzieningenrechter betreft bij de toetsing van het verlengde huisverbod feiten en omstandigheden die zich na het nemen van het besluit hebben voorgedaan. Tot deze toetsing *ex nunc* is de rechter, op grond van artikel 6 lid 3 Wth, verplicht. Het blijkt echter onduidelijk wat in casu de argumenten van de voorzieningenrechter zijn om aan te nemen dat geen sprake is van een toenemende geweldsdreiging. In de uitspraak wordt daar over niets vermeld.

6. Het enkele feit dat iemand met een huisverbod hulp aanvaard is, gezien artikel 2 lid 9 Wth, geen reden om het huisverbod in te trekken. Om tot intrekking over te gaan dient ook het gevaar van huiselijk geweld te zijn (zie Rb. Almelo 11 maart 2003, *LJN*: BH5951). (MV)

Vindplaats
LJN BH2366